

Jumala on rakkaus

1. Joh. 4:7-21

7. Rakkaani, **rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta.** Jokainen, **joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan.**

8. Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa, sillä **Jumala on rakkaus.**

9. Siinä **Jumalan rakkaus ilmestyi meille, että Jumala lähetti ainutsyntyisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttaan.**

10. Siinä on rakkaus - ei siinä, **että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksi.**

11. Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, mekin **olemme velvollisia rakastamaan toisiamme.**

12. **Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on tullut meissä täydelliseksi.**

13. Siitä me tiedämme pysyvämme hänen ja hänen pysyvän meissä, **että hän on antanut meille Henkeään.**

14. Me olemme nähneet ja todistamme, **että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.**

15. Joka tunnustaa, **että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy ja hän Jumalassa.**

16. Me olemme oppineet tuntemaan sen rakkauden, joka Jumalalla on meitä kohtaan, ja me uskomme siihen. Jumala on rakkaus. Joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

17. Näin on rakkaus tullut meissä täydelliseksi, niin **että meillä on rohkea luottamus tuomiopäivänä, sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.**

18. Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan **täydellinen rakkaus karkottaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta.** Joka pelkää, ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

19. **Me rakastamme, koska hän on ensin rakastanut meitä.**

20. Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, **hän on valehtelija.** Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

21. Tämä käsky meillä on häneltä: **joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään.**

Mitä on rakkaus?

Johannes määritteli ensimmäisessä luvussa Jumalan valoksi ja nyt hän sanoo: Jumala on rakkaus! Mitä siis on rakkaus? Miten ja missä rakkaus ilmenee? Missä Jumalan rakkaus ilmenee? Mitä Jumalan rakkaus vaikuttaa? Entä mitä on rakkaus Jumalaan? Tämän kaltaisia kysymyksiä nousee, kun lukee jaksoamme, joka on yksi suurenmoisimpia kohtia Raamatussa. Monet ovat sitä lukiessaan tai sen sanomaa julistettaessa saaneet osakseen pelastuksen.

Jakso on myös yksi väärin ymmärretyistä Raamatun kohdista. Monet nimittäin väittävät sen luettuaan: Jos Jumalan on rakkaus, niin puhe tuomiosta on perusteetonta. Eihän rakastava Jumala voi rangaista ketään. Jos Hän on todellakin rakkaus, niin miten maailmassa voi olla kärsimystä? Jumalan rakkaus ei vapauta ihmisiä vastuusta siitä pahasta, jota hän aiheuttaa muille. Toisaalta Jumala rakkaudessaan voi myös käyttää kärsimystä ihmisten parhaaksi. Viime kädessä kärsimyksen ongelmaan Jumala vastasi tulemalla ihmiseksi ja kärsimällä itse meidän syntiemme rangaistuksen, jotta me saisimme anteeksi ja lopulta pääsisimme ylösnousemuksessa vapaaksi kaikesta kärsimyksestä. Aitoon rakkauteen itseensäkin kuuluu kärsimystä,

kun rakkauden kohde lähtee kulkemaan vääriä teitä ja kärsii omien syntiensä tähden. Rakkaus kärsii yhdessä kohteensa kanssa.

Jumalan rakkaus on pyhää. Jumalan rakkaus ei voi jättää vääryyden kärsijää ilman oikeudenmukaista tuomiota. Jumalan rakkaus vihaa syntiä ja pahuutta. Jumalan rakkaus ei jätä rakkauden kohdetta entiselleen. Lopulta Jumalan pyhä rakkaus tulee hävittämään kaiken synnin, kun viimeisellä tuomiolla kaikki vääritys rangaistaan ja kaikki vääryyttä kärsineet saavat hyvityksen. Jumalan Pyhän Hengen tehtävä on osoittaa meille, että olemme nyt Jumalan rakkauden kohteita.

Jumala on rakkaus

Japanilainen merkki rakkaudelle muodostuu kolmesta osasta. Ylimpänä on käsi, joka antaa alaspäin esinettä, johon on liittynyt sydän. Alimpana on kaksi vastaanottavaa kättä. Toisin sanoen rakkaus määritellään merkissä sellaiseksi toiminnaksi, jossa joku antaa itselleen arvokasta toiselle ja toinen ottaa sen vastaan, niin kuin lahja kahdella kädellä.

Sana rakkaus on muuttunut arkikielessä merkitsemään lähes täydellistä vastakohtaa raamatulliselle sisällölle. Hollywoodin rakkaus tarkoittaa usein samaa kuin ihmisiin perustuva itsekkyyys. Pienoisevankeliumi Joh. 3 :16 kertoo meille lyhyesti ja ytimekkäästi, mitä Raamattu tarkoittaa sanalla rakkaus.

Sillä niin on Jumala rakastanut maailmaa, että hän antoi ainoan Poikansa, ettei yksikään, joka häneen usko, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi ikuinen elämä. (Joh. 3:16)

Kaksi vastaan ottavaa kättä kuvaa uskoa, joka omistaa rakkauden. Jumalalle mikään ei ollut arvokkaampaa kuin oma ainoa Poikansa. Hänet Jumala antoi meidän sijastamme ristin kärsimyksiin ja kuolemaan, jotta me saisimme ikuisen elämän Hänen rakkautensa yhteydessä. ”Ilmaisu ”ettei yksikään, joka häneen usko” kertoo siitä, että Jumalan rakkaus kohdistuu poikkeuksetta jokaiseen ihmiseen, mutta se voidaan torjua epäuskolla. Epäusko ei ole uskon puutetta, vaan vastauskoa, luottamusta itseensä. Siksi epäuskoinen ei tarvitse pelastusta eikä välitä Jumalasta. Usko edellyttää oman pelastustarpeen tunnustamista ja nöyryyttä turvautua Jumalan tarjoamaan apuun.

Jumalan näkökulmasta ihmisen äärimmäinen hätätila on siinä, että hän on synneissään kulkemassa kohden iankaikkista kadotusta, ikuisen tulen rangaistusta. Rakkaudessaan ihmisiin, jotka eivät syntiin kuolleena kykene mitenkään auttamaan itseään, Jumala antoi mieluummin Poikansa heidän sijastaan kadotustuomion alle Golgatan ristillä, jotta Hän voisi oikeudenmukaisuutensa säilyttäen armahtaa heidät ja lahjoittaa heille ikuisen kirkkauden luonaan.

Inhimillisen ja jumalallisen rakkauden ero

Rakkauden vastakohtaksi sanotaan usein viha, mutta se ei pidä paikkaansa, sillä aitoon rakkauteen kuuluu pyhä viha sellaista kohtaan, mikä turmelee rakkauden kohteen. Rakkauden vastakohtia ovat tietenkin itsekkyyys ja välinpitämättömyys, katkeruus ja kateus, mutta myös pelko, jonka tekstimme mainitsee. Täydellinen rakkaus karkottaa pelon.

Inhimillinen rakkaus, jonka luomisessa olemme saaneet osaksemme mutta joka on synnin tähden monella tavalla turmeltunutta, kohdistuu muun muassa omiin vanhempiin, puolisoon, ystäviin, luontoon ja toimii niiden hyväksi. Mutta se tekee niin, koska näkee kohteissaan jotain omaansa tai rakastamisen arvoista hyvää.

Jumalan rakkauden olemukseen taas kuuluu se, että kohdistuu itsessään täysin arvonsa menettäneisiin, jumalattomiin, syntisiin, siis ihmisiin, joille kuuluisi ilman muuta helvetin tuli sen perusteella, mitä he itsessään syntiensä tähden ovat. Jumalan olemuksellinen rakkaus, Hänen sydämensä hyvyys kohdistuu arvottomaan ja tekee siitä arvokkaan.

Kristittyjen lähimmäisrakkaus perustuu siihen, että he näkevät maailman silmissä arvottomillakin sen arvon, jonka Jumalan rakkaus näille ihmisille antaa kohdistuessaan kelvottomiin ja hyödyttömiin. Kristittyjen lähimmäisrakkaus ja heidän keskinäinen veljesrakkaus perustuu siis siihen, että he ovat itse saaneet osakseen Jumalan pelastavan rakkauden ja näkevät toiset ihmiset Jumalan silmissä kalliina ja arvokkaina riippumatta siitä, miltä he itsessään näyttävät olevan.

Jumalan rakkauden ilmeneminen

Siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meille, että Jumala lähetti ainutsyntyisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttaan. Siinä on rakkaus - ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi. (9-10)

Mistä me voimme löytää Jumalan rakkauden, missä se ilmenee?

Olin tullut uskoon 15- vuotiaana. Tiesin saaneeni syntini anteeksi ja ilon ja rauhan sydämeeni. Mutta pian uskoon tulon jälkeen ihanat ilon ja rauhan tunteet hälväivät. Yritin niitä elvyttää monin tavoin. Koska Jumala ei halua, että perustamme uskomme omiin tunteisiimme vaan Jumalan omaan sanaan, Hänen lupauksiinsa, alun tunteet eivät palanneet kuin hetkittäin.

Siksi aloin sitten katselemaan sitä kaikkea hyvää, jota olin elämäni saanut. Näin sen selvänä osoituksena Jumalan rakkaudesta juuri minua kohtaan. Minulla oli hyvä ja turvallinen koti, jossa sain myös kuulla Jumalan sanaa. Menestyin koulussa erinomaisesti. Minulla oli monia hyviä ystäviä seurakunnan nuorissa. Tein innokkaasti evankelioimistyötä. Minulla oli hyvä uskova tyttöystävä. Olin terve, sain käydä koulu. Kaiken tuon näin Jumalan lahjoina ja tiesin, että Jumala rakastaa minua, mutta silti kaipasinkin noita uskoontulon suloisia tunteita.

Sitten Jumala kuitenkin otti kerta heitolla pois kaiken sen, mitä olin pitänyt Jumalan rakkauden osoituksina. Armeijassa sairastuin vakavaan sydänlihassreumaan 500 kilometrin päässä kotoani. Jouduin olemaan vuoden sairaalassa. Terveys oli mennyt, koti ja ystävät ja tyttöystävä olivat 500 kilometrin päässä. Koulumenestyksestä ei ollut enää mitään hyötyä. Oli tosin eräs keski-ikäinen uskova nainen, joka kuultuaan sairastumisestani alkoi käydä päivittäin katsomassa minua. Tajusin vasta myöhemmin, kuinka Jumala hänen kauttaan osoitti minulle rakkauttaan. Saimme puhella paljon Jumalan sanasta. Sieltä sitten kirkastui lopulta vastaus. Se avautui Roomalaiskirjeen 5. luvun 8. jakeesta:

Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun me vielä olimme syntisiä.

Kiinnitin erityisesti huomioni sanan ”osoittaa” aikamuotoon. Sehän on preesens, nykyhetkeä kuvaava muoto. Siis se mikä tapahtui 2000 vuotta sitten Golgatalla osoittaa minulle tänään Jumalan rakkauden. Samalla rakkaudella Hän rakastaa minua iankaikkiseen kirkkauteen asti, vaikka kaikki muut rakkauden osoitukset olisivat kadonneet. Golgatan syntini sovittanut veri riittää todisteeksi Jumalan käsittämättömän suuresta rakkaudesta minua kohtaan.

Lopulta Pyhä Henki lahjoitti minulle pelastusvarmuuden, kun tajusin, että Jeesuksen uhriveri puolestani riittää kaikkiin synteihini, niin menneisiin, nykyisiin kuin tuleviinkin. Jeesuksen veressä on vanhurskauteni, sen perusteella kelpaan Jumalalle, sen vuoksi ylläni lepää Jumalan armo ja suosio.

Siinä on rakkaus

Johannes toistamalla toistaa: ”*Siinä on rakkaus!*” Älä siksi etsi rakkautta jostakin muualta. Kaikki muu voi pettää, mutta Golgatan rakkaus riittää. Tärkeää on myös järjestys. Älä etsi itsestäsi rakkautta Jumalaan tai lähimmäisiin. Ei sitä sinusta löydy. Käy sen sijaan ottamaan vastaan Jumalan täydellinen rakkaus Golgatan uhrissa. Siitä sitten alkaa kummuta rakkaus veljiin ja sisariin ja niihin, jotka elävät vielä pimeyden vallassa.

Golgatalla Jeesus Kristus kukisti synnin, kuoleman ja Saatanan vallan. Sieltä vuotaa nyt tilalle armoa, elämää ja yhteys Jumalaan. Paavali kirjoitti: *Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.* (Room. 5:5) Hän tarkoitti sillä juuri sitä, että Pyhä Henki uskovan sydämessä vie meidät katselemaan ja toistuvasti ottamaan uudelleen vastaan sen rakkauden, joka ilmestyi Golgatan ristillä.

Golgatan rakkaus on muuttumatonta:

Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeään. Me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi. (13-14)

Pyhä Henki vie meidät Jumalan sanan kautta omistamaan Golgatan lahjan. Jumalan rakkaus on siis uskon kohde, jota maailma ei kykene näkemään, mutta jonka Pyhä Henki Jumalan lupausten kautta avaa silmiemme eteen.

Jumalan rakkauden vaikutus

Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, mekin olemme velvollisia rakastamaan toisiamme. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on tullut meissä täydelliseksi. (11-12)

Sydämiimme vuodatettu Jumalan rakkaus vaikuttaa rakkautta uskon veljiä ja sisaria kohtaan. Rakkauden olemus on sellainen, että se nousee sydämeistä, vapaaehtoisesti, pakottamatta. Se on myöskin erittäin käytännöllistä eikä rajoitu vain sanoihin vaan ilmenee palvelevina hyvinä tekoina. Jumala itse asiassa valmistaa uskovia varten ne epälukuisat tilanteet ja tavat, joilla voimme osoittaa rakkautta. Rakkauden osoittaminen on siis vaeltamista Jumalan valmistamissa teoissa. Sekin on siis Ju-

malan armotyötä. Se kumpuaa Jumalan Golgatalla ilmaisusta rakkaudesta. Hyvät teot ovat kiitoksemme Golgatasta.

Jumalan rakkaus kohdistuu myös ei-uskoviin, mutta veljesrakkaus on se kaikupohja, jolta uskovat lähtevät saavuttamaan hukkuvia sieluja saman rakkauden omistamiseen, sisälle Jumalan valtakuntaan. Evankeliumin sana on se väline, jota rakkaus käyttää etsiessään ulkopuolisia pelastukseen, mutta ilman veljesrakkauden kaikupohjaa se ei toimi kunnolla. Jeesus sanoi:

"Uuden käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne. Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, että teillä on keskinäinen rakkaus." (Joh. 13:34-35)

Vaikka veljesrakkaus kumpuaa Jumalan rakkaudesta, Johannes antaa meille kuitenkin selkeän kehotuksen siihen. Syy on siinä, että uskovien syntisessä lihassa asuu vastavoima, joka haluaa paeta omalle mukavuusalueelle ja elää itsekkäästi. Käytännön rakkaus on vaivannäköä ja siksi syntinen luonto vastustaa sitä. Rakastaminen vie hengelliseen taisteluun, mutta Herran rakkaus antaa siihen voittovoiman.

Jumalan rakkaus tulee täydelliseksi eli saavuttaa tavoitteensa, kun se synnyttää rakkauden veljiä kohtaan ja sitä kautta pääsee lopulta leviämään niille, jotka ovat vielä pimeydessä. Tässä yhteydessä on pidettävä mielessä järjestys. Ensin on Jumalan rakkaus. Kun uskossa sen omistamme syntyy rakkaus veljiin.

Jos nyt joku meistä kokee, että hänellä ei ole riittävää rakkautta uskovalle kohtaan puhumattakaan sitten maailman ihmisistä, niin tehtävämme ei ole yrittää puristaa rakkautta rinnastamme, vaan meidän tulee käydä Herran luo, Hänen ristinsä ääreen, katselemaan Hänen armonsa käsittämätöntä suuruutta. Vain sieltä kumpuaa uusi rakkaus.

Kohti suurta tuomion päivää

Näin on rakkaus tullut meissä täydelliseksi, niin että meillä on rohkea luottamus tuomiopäivänä, sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa. Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon, sillä pelossa on rangastusta. Joka pelkää, ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa. (17-18)

Jumalan sanan yksi punainen lanka on opetus tuomiosta. Heti 1. Mooseksen kirjan alusta aina Ilmestyskirjan loppuun asti kaikkialla kohtaamme Jumalan joka tuomitsee. Viimeisellä tuomiolla avataan kirjat ja jokainen ihminen tuomitaan sen perusteella, mitä hän eläessään tehnyt, hyvää tai paha. Tuomio kuuluu Jumalan rakkauteen, sillä tuomiolla toteutetaan oikeudenmukaisuus ja kaikki vääryys poistetaan lopullisesti. Jumalan rakkaus vaatii siis tuomion toimeenpanemista.

Tuomarina toimii itse Herra Jeesus Kristus, joka tietää ja ymmärtää täydellisesti, mitä ihmisenä eläminen merkitsee. Tuomion päivä on päätetty ja se toteutuu sen jälkeen kun kaikki ihmiset, koko ihmiskunta on herätetty kuolleista ja koottu Jeesuksen Kristuksen eteen.

Ensimmäiseksi tuomitaan Saatana ja kaikki langenneet enkelit, jotka kaikin keinoin pyrkivät vastustamaan Jumalaa ja tekemään meidänkin elämämme onnettomaksi. Sen jälkeen tuomiolle tulevat sekä pelastuneet ihmiset että ne, jotka torjuivat eläes-

sään Jeesuksen elämästään. Kaikkien meidän on ilmestyttävä Kristuksen tuomioistuimen eteen.

Tuomion suuruus perustuu sen valon määrään, minkä he ovat eläessään saaneet. Niille, jotka eivät Raamatun ilmoitusta tunteneet, tuomio perustuu heidän omantuntonsa valoon, juutalaisille Vanhan testamentin ilmoitukseen ja kristityille evankeliumiin.

Ratkaiseva ero uskovien ja muiden välillä on siinä, että koska he jo eläessään ovat saaneet syntinsä anteeksi, heidän ei tarvitse tuomion päivänä pelätä mitään. Heidän kohtaamansa vääryydet korjataan ja heille annetaan armopalkka siitä hyvästä, mitä he ovat eläessään tehneet. Siksi he saavat ilolla suuntautua kohti tuota päivää, sillä he tietävät silloin pääsevänsä osalliseksi sellaisesta kirkkaudesta, joka Jeesuksella on.

Vapaa pelosta

Uskovan pelottomuuden syy perustuu siihen, että hän tietää Golgatan armon perusteella, ettei hänelle koidu tuomiolla mitään pahaa, pelkkää kiitosta ja riemua. Mutta Johannes tiedostaa, että on niitä uskovia, jotka edelleen ovat peloissaan ajatellessaan sitä päivää, kun kirjat avataan ja kaikkien teot tutkitaan Jumalan valossa. Kun pieni lapsi pelkää, mitä hän tekee? Hän juoksee äitinsä tai isänsä syliin. Vapaus pelosta ei ole siis rohkeus vaan suuri rakastava Herra vierellämme.

Muistan, kun olin kävelyllä 4-vuotiaan poikani kanssa. Yhtä äkkiä nousi ukkonen, ja menimme läheisen aseman katoksen suojaan pitämään sadetta. Sitten aivan silmiemme eteen iski salama rautatiekiskoihin ja kuuluin kova pamaus. Mutta poikani ei osoittanut vähäisintäkään pelkoa, sillä hän piti minua kädestä kiinni.

Herra lupaa olla omiensa kanssa joka päivä maailman loppuun asti siis myös viimeisellä tuomiolla. Hän, joka armahti sinut, antoi kaikki syntisi anteeksi, antoi sinulle lupauksen taivaallisesta kirkkaudesta, on myös tuomion päivänä kanssasi. Hän itse on tuomari ja Hän on jo tuominnut sinut vanhurskaaksi antamalla syntisi anteeksi, tuomion päivänä Hän on sinun puolellasi eikä sinua vastaan. Voit siis luottavasti turvata Hänen rakkauteensa.

Rakkaus Jumalaan

Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän on valehtelija. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt. Tämä käsky meillä on häneltä: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään. (20-21)

Lopuksi Johannes vielä korostaa, miten rakkaus Jumalaan ja rakkaus veljiin kulkevat käsi kädessä. Molemmat syntyvät siis Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan vielä kun elimme synnin ja pimeyden vallassa. Sieltä Herran rakkaus pelasti meidät Jeesuksen Golgatan uhrin tähden Jumalan armon ja rakkauden alle. Luonnostaan ihminen vihaa Jumalaa, koska omassatunnossa Jumala vaatii häneltä sellaista, mihin hän synnin orjana ei pysty. Mutta nyt Jeesuksen uhrin tähden pelastettuna hän alkaa rakastaa Jumalaa, koska Jumala on häntä kohtaan sanomattoman hyvä. Se taas johtaa veljien ja sisarten rakastamiseen. Mistä voimme siis nyt päätellä, että rakastamme Jumalaa.

Rakkaus Jumalaan ilmenee seuraavalla tavalla:

- Meidän ei tarvitse pelätä, että Jumala olisi meitä vastaan, sillä Hän on meidän puolellamme. Tämän maailman ihmiset kokevat, että Jumala on heitä vastaan ja siksi he eivät halua olla tekemisissä Jumalan kanssa ja jopa vihaavat Häntä.
- Saamme kutsua Jumalaa Isäksi eikä meidän tarvitse kokea kauhua Hänen edessään, mutta samalla tunnemme kuitenkin syvää kunnioitusta Hänen pyhyytensä edessä.
- Tunnumme, että Jumala rakastaa meitä ja haluaa meille hyvää ja parasta. Hän huolehtii meistä.
- Tajuamme, että syntimme ovat annetut anteeksi.
- Koemme kiitollisuutta Jumalaa kohtaan. Koemme saaneemme Häneltä niin suunnattoman paljon, että haluamme ylistää Häntä.
- Alamme vihata syntiä entistä enemmän. Synnin vastakohta on rakkaus Jumalaan. Se on ehkä paras yksittäinen osoitus rakkaudestamme Jumalaan.
- Meissä syntyy halu miellyttää Jumalaa, siitä syystä, että Hän on tehnyt niin hyvää meille. Haluamme siksi tehdä Hänen tahtonsa mukaisia tekoja elämässämme.
- Meissä on halu oppia tuntemaan Häntä syvemmin ja paremmin. Haluamme päästä yhä lähemmäksi Häntä.
- Tunnumme syvästi, että rakkautemme Häneen on aivan liian pieni. Juuri tämä tunto rakkautemme vähyydestä kertoo sen, että rakastamme Häntä.
- Iloistemme siitä, että saamme kuulla Hänestä ja Häneen liittyvistä asioista.
- Toisista uskovista tulee rakkautemme kohde.

Ayako Miuran tie

Mikä sitten synnytti minussa uskon Kristukseen? Lähden liikkeelle taustastani ajallisesti vähän kauempaa.

Tyynenmeren sota päättyi Japanin tappioon vuonna 1945. Olin silloin 23 -vuotias ja jo seitsemättä vuotta opettajana Asahigawan kaupungin eräässä kansakoulussa. Tyttölyseosta valmistuessani olin ollut iältäni vain hiukan alle 17. Olin heti suorittanut opettajan kelpoisuustutkinnon ja aloittanut opettajan virassa.

Saattaa kuulostaa itsekehulta, kun sanon, että olin erittäin innostunut opettajan työstä ja kannoin lähes liiallista huolta oppilaitteni edistymisestä. Ehkä se johtui kenessä tahansa esiintyvistä nuoruuden innosta ja ihanteellisuudesta. Ajattelin aivan tosissani, että parasta, mitä minulle voisi tapahtua, olisi vetää viimeinen henkäyksenikin opettajanpulpetissa.

Japanin tappio sodassa oli minulle shokki. Amerikkalaiset miehittivät maan. Heidän määräyksiään oli toteltava ehdoitta. Käytössä olevista oppikirjoista oli annettujen ohjeiden mukaisesti mustalla tussilla peitettävä lukemattomia kohtia.

Neljännän luokan opettajana minäkin opastin oppilaitani tiettyjen kappaleiden tietyille riiveille ja käskin heidän sitten mustata tekstiä. Ohjeideni mukaisesti nuo vilpittömät lapset mustasivat oppikirjojaan. Opettajan silmin heitä katsellessani sydäntäni aivan riipaisi. Edelliseen päivään asti olin opettanut heitä käsittelemään oppikirjoja huolellisesti ja varoittanut heitä likaamasta niitä. Mutta nyt minun piti opastaa heitä suttamaan kirjonsa mustalla tussilla. Sieluni täytti syvä tyhjyyden tunto.

En enää itsekään tiennyt, mitä minun olisi pitänyt opettaa oppilaille. Oliko se totta, mitä olin heille opettanut entisen japanilaisen opetussuunnitelman mukaan? Vai oliko amerikkalainen uusi opetussuunnitelma oikea? Vai olivatko ne ehkä molemmat vääriä? En yksinkertaisesti kyennyt enää opettamaan oppilaille, joten erosin opettajan virasta.

Luisuin viimein siihen pisteeseen, että annoin samana päivänä kahdelle eri miehelle suullisen lupauksen siitä, että menisin naimisiin heidän kanssaan. Ajattelin valita sen, joka ensimmäisenä toisi vanhemmilleni morsiusrahan. Näin merkityksettömältä minusta tuntui jopa naimisiin meno, vaikka siinä on kysymys yhdestä elämän tärkeimmästä valinnasta. Niin sitten toinen heistä toi morsiusrahan. Mutta juuri sinä päivänä ennen hänen tuloaan olin pyörtynyt ja joutunut anemian vuoksi vuoteen omaksi. Pian sen jälkeen minussa todettiin keuhkotauti.

Kului kaksi vuotta. Elämän tyhjiys parantolassa vei minut siihen pisteeseen, että tein itsemurhayrityksenkin. Noihin aikoihin kuvioihini ilmestyi eräs lapsuudenystäväni Tadashi Maegawa. Hän oli lääketieteen opiskelija ja hänkin sairasti keuhkotautia. Hän alkoi kertoa minulle Kristuksesta.

En kuitenkaan osoittanut mitään oireita siitä, että ottaisin elämän tosissani. Olin tyytymätön, hangoittelin vastaan, en piitannut mistään. Hän murehti, kun en halunnut ottaa kuuleviin korviini, mitä hän minulle puhui. Eräänä päivänä olimme kävelemässä kukkulalla, jolta avautuu näköala Asahigawan kaupunkiin. Hän ei kestänyt katsella asennettani, vaan varoitukseen minua hän otti yhtäkkiä maasta kiven ja alkoi lyödä sillä omaa jalkaansa. Kun hämmästyksissäni yritin estää sitä, hän sanoi:

"Aya, olen rukoillut Jumalalta, että sinä ottaisit elämän vakavasti. Mutta minä en kykene sinua pelastamaan. Olen itselleni vihainen, kun olen niin surkea auttamaan sinua."

Näin kyynelten valuvan hänen silmistään. Hänen rakkautensa lävisti olemukseni ja viilsi sydäntäni. Se ei ollut miehen rakkautta naiseen, vaan ihmispersoonan rakkautta toiseen.

Nyt asenteeni muuttui. Aloin etsiä Kristusta, johon Tadashi uskoi. Halusin saada sen jonkin puhtaan ja pyhän, joka loisti hänen olemuksensa läpi. Hänen vilpitön ja vakaa elämäntapansa kosketti minua syvästi, minua, joka en ollut jaksanut uskoa mihinkään maailmassa, minua, joka olin halveksinut ja inhonnut kristittyjä. Matkassa oli vielä monia mutkia, mutta lopulta sain kasteen sairastuotellen. Tuo unohtumaton päivä oli heinäkuun viides vuonna 1952.

Haluaisin jakaa vielä yhden näkökulman asiasta lainaamalla romaaniani "Rakkauden sola" (SLEY).

Kirja "Rakkauden sola" liittyy Hokkaidon Shiokari-solassa 28. helmikuuta 1906 tapahtuneeseen rautatieonnettomuuteen. Käytin päähenkilön mallina erästä nuorta kristittyä miestä, joka heittäytymällä kiskoille sai muusta junasta irtaantuneen vaunun pysähtymään ja näin esti sen suistumasta rotkoon. Tämä muiden matkustajien pelastamiseksi elämänsä uhrannut rautatievirkailija oli nimeltään Masao Nagano, Asahigawan aseman rahtiosaston konttoripäällikkö.

Hänen kuolemansa ja uskonsa kosketti monia. Nagano oli valmistautunut kuolemaan milloin tahansa. Siitä oli osoituksena testamentti, jota hän kantoi aina mukanaan. Veren tahraamana se löydettiin hänen taskustaan. Hänen kuvallaan varustettuna sen teksti painettiin kortiksi, jota levitettiin laajalti. Moni sen saanut kääntyi kristityksi.

Tässä ote kirjasta: Lumisen Sapporon eräässä kadunkulmassa Nagano kuuli julistajan puhuvan ohikulkijoille. Saarna teki häneen lähtemättömän vaikutuksen:

"Hyvät kuulijat! Millainen ihminen oikein on? Ensinäkin ihminen pitää itseään parempana kuin ketään muuta. Mutta millaista on todellinen hyvyys? Eikö se ole sitä, että ihminen vihaa pahuutta itsessään? Mutta mehän emme edes halua myöntää itsessämme mitään rumaa tai pahaa. Esimerkiksi pidämme kyllä hotkimista häpeällisenä tapana, mutta omaa hotkimistamme emme pidä ollenkaan pahana. Vaikka tiedämme, että pahan puhe ei ole miehekästä, pidämme omaa pahaa puhettamme pelkästään toisten oikeutettuna arviointina. Japanilainen sananlaskun mukaan rosvollakin on ainakin kolme syytä rosvoiluunsa. Miten on puolustettavissa se, että varastaa toisten omaa? Silti varas keksii perusteensa.

Hyvät ystävät, tunnen kuitenkin yhden todella rehellisen miehen. Hän on Jeesus Kristus.

Jeesus Kristus ei tehnyt mitään väärää. Hän paransi syntymästään asti sokeat ja rannat. Hän osoitti ihmisille todellista rakkautta. Tiedättekö, ystävät, millaista täydellinen rakkaus on? Rakkaus on sitä, että ihminen antaa toiselle sen, mikä on hänelle itselleen kaikkein tärkeintä. Mikä sitten on kaikkein tärkeintä? Eikö oma elämä? Jeesus Kristus antoi meille tuon kalteimman, oman elämänsä. Hän ei koskaan tehnyt mitään syntiä. Mehän emme ainoastaan tee väärin, vaan vieläpä kiellämme mitään pahaa tehneemmekään. Mutta tämä Jeesus Kristus, joka ei pelkästään ollut synnitön vaan teki jatkuvasti hyvää, otti kantaakseen koko maailman synnit. Hänet naulittiin niiden vuoksi ristille. Hän olisi voinut päästä rististä vetoamalla syyttömyyteensä. Mutta hän ei tehnyt niin. Synnitön kantoi syntisten rangaistuksen. Syntiset taas yrittävät paeta vastuutaan kieltämällä syyllisyytensä. Tässä näkyy kirkaasti, millainen on Jumalan Poika ja millainen syntinen ihminen.

Hyvät ystävät, ristille naulittu Jeesus Kristus vieläpä rukoili hänet ristille lyöneiden puolesta: *'Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät!'* Ystävät, kykeneekö kukaan ihminen rukoilemaan sellaisen puolesta, joka on lävistämässä? Jeesus kuitenkin rukoili anteeksiantamusta ristiinnaulitsijoilleen. Se osoittaa, että hänen persoonansa on jumalallinen. Hän on Jumalan Poika."

Kun romaanin päähenkilö kuuli saarnan kadun kulmassa, hän sai piston sydämeensä, alkoi etsiä Kristusta ja tuli lopulta uskoon. Itse asiassa kysymys on kuitenkin omasta uskontunnustuksestani. Niin kuin edellä kerroin olin elänyt tyhjää ja tarkoituksetonta elämää. En ollut pitänyt edes erityisen pahana sitä, että olin samanaikaisesti antanut kahdelle miehelle avioliittolupauksen.

Millaiseksi olisikaan elämäni muodostunut, jos olisin jatkanut samalla tavalla eteenpäin? Mitä hyvää hedelmää voi odottaa piittaamattomasta elämästä? Olisin vain tuhlaannut ja tuhonnut oman ainutkertaisen elämäni. Sillä hetkellä, kun tajusin, että Jeesus Kristus kärsi ristillä minun likaisen ja iljettävän sydämeni tähden, minun syntieni vuoksi, elämäni muuttui.

Jeesuksen luo saa jokainen tulla aivan sellaisenaan. Vaikka olisit viettänyt kuinka väärää tai itsestä elämää tahansa, pidettiinpä sinua kuinka toivottomana tapauksena tahansa, olit

kuinka omahyväinen tahansa, saat tulla sellaisenas i Jeesuksen luo. Saat tulla syntisenä. Raamattu sanoo, että Jeesus tuli tähän maailmaan pelastamaan meitä syntisiä. Jumala ottaa iloitte vastaan, jokaisen joka katuen pyytää pahuuttaan anteeksi. Etkö sinäkin uskoisi ja turvautuisi Jeesukseen Kristukseen. Voin ujostelematta luvata, että eteesi avautuu aivan uusi elämä.

Raamatun kaikkein keskeisin kohta kuuluu:

"Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainoan Poikansa (Jeesuksen Kristuksen), ettei yksikään, joka häneen (Jeesukseen Kristukseen) uskoo hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." (Joh. 3:16) (1952)

Entä Sinä?

Rakastatko sinä Isää Jumalaa ja Vapahtajaa Jeesusta Kristusta? Ellet vielä tunne Häntä, Herra kutsuu sinua tänään luokseen. Hän rakastaa sinua, vaikka sinä et vielä Häntä rakastaisikaan. Et voi millään uskonnollisillakaan keinoin ansaita Jumalan rakkautta. Se on kokonaan lahja. Käänny syntisi tunnustaen Hänen puoleensa ja pyydä osaksesi armahdusta. Hän haluaa sinutkin omaksi lapsekseen.

Jos jo tunnet Jeesuksen, pysy Hänen armossaan, vaella valossa, etsi Hänen tahdonsa toteutumista elämässäsi. Pysy myös Hänen omiensa yhteydessä. Ammenna Sanan kautta yhä uutta rakkautta Herralta. Saat sitten osoittaa Häneltä samaasi rakkautta eteenpäin. Hänen armonsa sanan varassa sinäkin pääset perille asti.